

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Legea nr. 21/1999, modificată, ulterior, prin Legea nr. 656/7 decembrie 2002, pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor a fost creat Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor (ONPCSB) în subordinea Guvernului. În aceste condiții, singura persoană din România care poate controla toate operațiunile financiare este primul ministru, căruia i se subordonează oficiul de specialitate creat.

Într-o democrație autentică este de neacceptat concentrarea informației cu privire la spălarea banilor murdari în mâna unei singure persoane, privând forul legislativ de una dintre componentele de bază ale puterii politice. Sub masca verificării provenienței banilor, se pot comite numeroase abuzuri și încălcări ale drepturilor persoanelor și, de aceea, Parlamentul trebuie să fie autoritatea căreia să i se subordoneze Oficiul.

În altă ordine de idei, Convenția cu privire la spălarea banilor, depistarea, ridicarea și confiscarea bunurilor produse prin crimă, a Consiliului Europei de la Strasbourg din 8 noiembrie 1990, instituie, pentru fiecare stat membru, obligația adoptării unor măsuri legislative care să dea posibilitatea persoanelor afectate să se adreseze Justiției pentru prezervarea drepturilor legale. Ori, în Legea nr. 656/7 decembrie 2002 nu există reglementată o astfel de posibilitate, deciziile Parchetului de pe lângă Înalta Curtea de Casație și Justiție rămânând definitive, ceea ce contravine convenției citate mai sus.

Modificările propuse au ca scop aplicarea corectă a Convenției Consiliului Europei și întărirea democrației în domeniul spălării banilor.

Inițiatori,

1. Lucian Bolcaș
2. Ilie Merce
3. Mircea Purceld
4. Vasile Moiş

